

A szabómesterség jövője

Kerstin Specht | www.tailor-made.site

INTERJÚ: A fenntarthatósággal kapcsolatos jelenlegi trendek, az energiaválság és a “fast fashion” időszaka számos új kihívás elé állítja a szabóságot. Kerstin Specht diplomás ruhatechnológus mérnökként kifejti, hogy a szabó szakma szempontjából milyen képességek válhatnak fontossá a jövőben, és hogyan kell ezeket a képzésben és a szakmai gyakorlatban egyaránt megvalósítani.

Az interjút, a “CorEdu gUG - Bildung durch und durch” képviseletében, Csepe-Bannert Eszter készítette.

Kerstin Specht 2 éves szakmunkásképzőt végzett egy szakiskolában, ahol ruházati technológiai asszisztensnek tanult. Berlinben alapított egy GbR-t (polgárjogi társaság), és egy társával együtt méretre szabott történelmi ruhákat/jelmezeket készített magánügyfelek számára. Évekig szabadúszó ruházati technikusként dolgozott, és kisebb berlini márkák prototípusainak fejlesztését vállalta. Ezzel párhuzamosan szakoktatóként kezdett dolgozni fogyatékkal élők kreatív- és textilipari műhelyeiben, valamint szociális oktatási intézmények műhelyeiben. Öt éve él Lipcsében, és a lipcsei Macromedia Akadémián kézi mintakészítést tanít.

E. Csepe-Bannert: Jelenleg a hangsúly azon van, hogy a szabó szakmát alig képzik a vállalatoknál, és egyre több iskola kínál szabóképzést. Önnek pontosan ez a háttere az első szakiskolai típusú diplomájával. Természetesen nem képzett szabó, de összefoglalná röviden, hogy mit tanult ezalatt a mindössze 2 év alatt?

K. Specht: Tulajdonképpen tudatosan döntöttem a klasszikus szabászképzés ellen, mert akkoriban az a kép élt a fejemben, hogy nem úgy tanulok, és nem úgy tanítják a széleskörű tudást egy cégnél, ahogyan én szeretném és ahogyan szerintem kellene. Ráadásul egyenesen érettségiről jöttem, és még mindig a szakiskolai barátaim tapasztalatai voltak a fejemben, ami elriasztott, mert úgy gondoltam, hogy ott csak az időmet vesztegetem. Mit tanultam mindössze 2 év alatt? Az üzleti adminisztráció minden fontos alapját és készségét megtanították nekünk; az összes fontos folyamatot, mint az ipari termelés, tulajdonképpen nagyon részletes kézi mintakészítés, ipari feldolgozás, és kisebb projektekben a kollekciótervezés is. Ezen kívül a szokásos tantárgyak, mint a szakmatematika és az angol, be kell vallanom, hogy a többire nem igazán emlékszem, mivel ez már nagyon régen volt.

E. Csepe-Bannert: Tanulmányaid után egy GbR-ben dolgoztál, ahol méretre szabott ruhadarabokat gyártottál az ügyfelek számára. Nem hiányzott a képzett szabó technikai tudása?

K. Specht: Akkoriban már 6 év tapasztalat volt mögöttem a vágás és a gyártás területén. Igen, az ipari feldolgozás bizonyára különbözik a manuális szabás-varrástól. De mindezek ellenére a munkának tisztának és jó minőségűnek kell lennie. És a technikus is a kezével dolgozik, ül a varrógépnél. Én mindig is a mintakészítésben láttam a nagy előnyt, amit a műszaki képzésben nagyon jól tanítottak, de sajnos nekem nem volt szerencsém, mert az alapok oktatásánál nem kaptunk jó előadókat, később pedig a számítógépes mintakészítésre koncentráltak, ami viszont már ipari jellegű. Ugyanakkor azt is el kell mondanom, hogy már 7 éves koromban varrógépnél ültem, és a képzés és a tanulmányaim alatt is rengeteget szabtam a szabadidőmben, és sokat tanultam önerőből is. Így engem az önállóság nem töltött el azzal a félelemmel, hogy nem tudom magas színvonalon kiszolgálni a vásárlókat. De ez nyilván minden embernél típus kérdése.

Co-financed by
the European Union

ERASMUS+

Project number: 2021-DE02-KA210-VET-000034595
Tailor-made. Contemporary. Innovative – the professional training of fashion designers and bespoke tailors

E. Csepe-Bannert: Lipcsében kezdett el előadásokat tartani a képzés területén. Ma is ugyanolyan színvonalúnak látja az iskolarendszerű szabásképzést, mint akkoriban?

K. Specht: Én műszaki irányú képzést végeztem ipari feldolgozással, de ha az iskolának sikerül úgy be rendezkednie, hogy egy szabó is megkapja a teljes spektrumot, akkor szerintem igen. Természetesen a szabó manuális képességei mindig a középpontban lesznek, ez határozza meg a szakmát. De az üzletvezetés és a mintakészítés tekintetében egy szabótanoncnak is úgy kell elsajátítania az alapokat, hogy magabiztosnak érezze magát, és esetleg rögtön a képzés után saját vállalkozásba kezdhesen. A szakmai tapasztalat a képzés után természetesen ugyanolya fontos, a tanulás sosem áll meg.

E. Csepe-Bannert: Úgy hallottam, hogy ez még nem így van. Mit tanítanak jelenleg az iskolákban?

K. Specht: Véleményem szerint a tantárgyakat még mindig túlságosan elkülönítve tanítják egymástól, a vágás alapjai, úgy gondolom, túl kevés, a kollekciótervezés túl hangsúlyozott, és az üzleti adminisztráció meglehetősen elhanyagolt. A tantárgyak szétválasztásának egyik magyarázata, hogy a tanítási feladatokat, anyagi okokból, szinte mindig szabadúszók végzik, így egyéni tantervre van szükség. Ez persze megnehezíti a közös munkát, mivel kevés az átfedés, és nem mindig van logikus sorrend, azaz melyik órának mikor kell lefutnia, hol vannak az összekapcsolódások és egyéb, hasonló nehézségek.

E. Csepe-Bannert: Nem lenne jobb, ha visszatérnénk a régi modellhez, elvégeznénk egy vállalati szabó tanfolyamot, és utána mesterdiplomát szereznénk?

K. Specht: Egyrészt hiányoznak a magas színvonalú

képzéssel is foglalkozó vállalkozások, másrészt egy kisvállalkozás már nem engedheti meg magának a képzés költségeit. Ezen felül ott van a „fast fashion” kérdése, amely teljesen háttérbe szorítja a manuális, megnehezíti egy szabómester számára az árképzést, és azt az érzést kelti, hogy igazolni kell az elvégzett munka mennyiségét.

E. Csepe-Bannert: Ajánlaná-e egy fiatal érdeklődőnek, hogy tanulja meg ezt a mesterséget, ha igen, milyen kilátásokkal?

K. Specht: Én magam nagyon hamar „kigyógyultam” a divatból, és más karrierlehetőség után néztem. Maga a szabó mesterség csodálatos, és én a mintakészítésre specializálódtam. Számomra a képzésem és a tanulmányaim egy olyan kiindulópontot jelentettek, amely olyan széleskörű tudást adott, hogy megfelelő rálátással rendelkeztem az egész szakmára. A háttérrel a legkülönbözőbb iparágakban dolgoztam, mint például: építőipari asszisztens a könyvelés területén. Igen, ennek semmi köze nem volt a divathoz, a ruházkodáshoz vagy a kézművességhez, és ezt akkoriban jónak tartottam. De a képzésem révén egyszerűen lehetett alkalmazni, és egyszerűen cserélni a terméket. Pontosan ezt szeretném a fiataloknak átadni, mert jelenleg a klasszikus kézművességet nagyon nehéz a piacon értékesíteni. Először az irányt kell eldönteni, majd fejleszteni, idővel kiderül, hogy melyik irányba.

E. Csepe-Bannert: Mi a helyzet az egyéni vállalkozóként dolgozó szabókkal?

K. Specht: Az egyéni vállalkozás elsősorban típuskérdés. Én magam közvetlenül a diploma megszerzése után indítottam el a saját vállalkozásomat egy társammal, de hamar rájöttem, hogy amikor a megélhetés is attól függ, és még a vállalkozást is működtetni

kell, az elveszi az örömet és a kreativitást. Ezért is jó, ha mellékállásban kezdjük el, és egy-két másik lábon is állunk. Az egyéni vállalkozói lét is időigényes. A divatiparban nehéz felvenni a versenyt a többi tervezővel, hobbiszabóval, „fast fashionnel” és így tovább. És nagyon fontos: ha felszámolod az egyéni vállalkozást, az nem kudarccal jár. Annyi tudást és tapasztalatot viszel magaddal, hogy az sosem vész el.

E. Csepe-Bannert: Akkor milyen következtetést vonsz le a szabóképzéssel kapcsolatban?

K. Specht: Határozottan az iskolarendszerű képzés mellett vagyok, mert ha jól strukturált, intenzívebb-

nek tartom. Nem gondolom, hogy a klasszikus képzésnek rosszabbnak kell lennie az iskolai képzésnél, vagy fordítva. Nagyon szeretném, ha egy vállalatnak nem kellene a képzésre gondolnia, és ha a gyakoronokok költségeit átvállalnák, és ha az ember szabadon dönthetne arról, hogy mit választ. A fogyasztók tudosságának pedig meg kell változnia, el kell távolodnia a „fast fashion” fogyasztástól, hogy újra értékelni tudják a szabó mesterséget.

E. Csepe-Bannert: Köszönöm az izgalmas és informatív interjút.

Az Európai Unió társfinanszírozásával

Az Európai Unió finanszírozásával. Az itt szereplő vélemények és állítások a szerző(k) álláspontját tükrözik, és nem feltétlenül egyeznek meg az Európai Unió vagy az Európai Oktatási és Kulturális Végrehajtó Ügynökség (EACEA) hivatalos álláspontjával. Sem az Európai Unió, sem az EACEA nem vonható felelősségre miattuk.

CC BY: A licenc lehetővé teszi az anyagok terjesztését, újrameverését, adaptációját, valamint az anyagokat alapként felhasználva azok további bővítését bármilyen médiumban és formátumban azzal a feltétellel, hogy azok eredeti forrását kötelezően feltüntetik. A licenc a kereskedelmi felhasználást is tartalmazza.

CC BY a következő elemeket tartalmazza:

BY – az eredeti alkotó(k) feltüntetése kötelező

ERASMUS+

2021-DE02-KA210-VET-000034595